

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

40. De Consecratione Ecclesiae vel altaris

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

rum loco, actualiter visitantes diocesim vel
 clesias indigent pro sustentatione competere
 arg. c. 23. h. t. Trid. Sess. 24. c. 3. de reform.
 Primitus per c. 1. & 2. h. t. in 6. victualia
 debeant in naturâ, hodie per Trid. cit. licet
 iam eorum loco pecunias accipere. plura
 3. Omnes Ecclesiæ tam sæculares, quàm Regi-
 res, quæ & quando visitantur, procuratores
 præstare debent. Trid. l. cit. c. 14. & 23.
 non tamen Oratoria privata. c. fin. h. t. nec
 clesix vel per privilegium, vel per consuetudinem
 exemptæ, c. 17. h. t. vid. Pichl. h. t. n. 10.

TITULUS XL.

De Consecratione Ecclesiæ vel altaris.

Q. 1. Quid de consecratione Ecclesiæ sentiendum?
Resp. Præviè. Postquam actum est de pe-
 ribus Cleri, agitur ferè usque ad calcem pro-
 sentis Libri de iis, quæ ad Ecclesias ipsas per-
 nent. 2, Ecclesiæ nomine *hic* venit ædes sacra,
 qua fideles ad rem divinam audiendam & percipi-
 pienda Sacramenta congregantur, quæ profectò
 ædes meritò apud nos Catholicos consecrantur,
 id est, DEO dedicantur à legitimo Ministro, do-
 bitâ materiâ & forma interveniente cum inten-
 tione Canonicâ, dum ex L. V. constat, loca illa
 populi Hebraici, in quibus præfigurativa tantum
 sua sacrificia offerebant, Domino fuisse conse-
 crata. Differt consecratio à *benedictione*, quod
 bene-

benedictio fiat per asperisionem aquæ benedictæ tantum & per certas preces, adhæreatque pavimento, quod aspergitur; consecrationis verò materia sit Chrisma, quo inunguntur parietes, forma consistat in solenni verborum pronuntiatione, quibus consecrans utitur. 3. Extra locum vel ab Episcopo consecratum, vel *benedictum*, vel saltem ad publicum DEI cultum deputatum *regular.* divina non licet celebrare. *can. 1. 11. 12. 15. de Consecr. dist. 1.* excipitur casus necessitatis, *can. 12. cit.* vel dum Episcopus v. g. iter faciens vult celebrare. *c. fin. de privil. in 6.* vel dum privilegium, aut à S. Pontifice aut ab Episcopo, concessum est celebrandi super altari portatili in loco non sacro. *Schmalzgr. h. à n. 8.* 4. Ecclesiæ consecratio fieri debet ab Episcopo eoque proprio. *c. 1. de Relig. dom. c. 2. h. t.* neque ab eo alteri non Episcopo v. Sacerdoti simplici committi potest. Ratio, quia est actus Ordinis Episcopalis; prout est benedictio. Ita omnes. 5. Ecclesia non debet consecrari ab Episcopo, nisi fuerit sufficienter dotata, aut prius non consecrata; vel non iterum execrata, id est, si non amiserit consecrationem; quod quo pacto fiat, vid. *Pichl. b. t. n. 4. can. 26.* assertio probatur ex *can. 26. caus. 16. q. 7.*

Q. 2. Quid sit de altaris consecratione? *Resp. 1.* Nomine altaris venit lapis ad sacrificandum ordinatus & consecratus. Aliud est *fixum* sive *immobile*, quod scil. certo loco tanquam basi affixum, ita ut superior mensa & inferior basis simul

mul componant universum altare, ipsa con-
 sturâ principaliter constituyente altaris fixi
 stantiam. Barbos. in *c. 1. h. t. n. 2.* Aliud por-
 tile, mobile, vel, ut in *c. ult. de privil. in 6.*
 citur *viaticum*, est, quod moveri & de loco
 locum transferri potest. 2. Utrumque debet
 se lapideum. *can. 31. de consecr. dist. 1.* & por-
 tile quidem tantæ saltem capacitatis, ut capiat
 calicem & patenam. *Comm. 3.* Utrumque con-
 erari debet ad hoc, ut desuper sacrificium peragi
 possit. Ita habetur de fixo *can. 19. de consecr.*
dist. 1. & *c. 1. h. t.* de portatili *can. 30. dist. 1.*
 & ex usu antiquissimo in Lege naturæ, scripturæ
 & in Lege gratiæ. Et quidem de jure ab Episcopo
can. 25. de consecr. dist. 1. ex solo privilegio
 tificio committi potest, & commissa est
 tas consecrandi altaria non Episcopis; ut patet
 ex privileg. *Ordin. de quibus Schmalzgr. b. n. 31.*
 4. Ad valorem consecrationis altaris necessarium
 non est, imponi reliquias Ss. quia ex nullo
 tale præceptum generale erui potest. 5. Ex-
 cratur altare, id est, amittit consecrationem, si
 de novo sit consecrandum, dum enormiter
 ditur aut frangitur. *c. 1. 3. 6. h. t.* juxta aliquos
 dum sepulchrum, sive locus reliquiarum, & si
 vocatur, lapidis sigillum tollitur, aperitur, frangitur.
 Item dum altaris fixi mensa seu lapis superior
 removetur à basi. *c. 19. de consecr. dist. 1.* non de-
 men Ecclesia iteratò est consecranda, dum altare
 fuit execratum, aut contra. Ratio, quia
 consecratio alteri non est accessoria. *c. 1. 6. 7.*
 Q. 3.

Q. 3. Calices, patenæ & paramenta Sacerdot alia qualiter consecrentur, & quid de campanis? Resp. 1. Calices & patenæ etiam cum inunctione consecrari debent, & quidem ab Episcopo vel ab aliis privilegium habentibus. *Comm.* Debent esse de auro vel argento, vel ob causam paupertatis ex stanno. *can. 44. & 45. de consecr. dist. 1.* Amittitur consecratio calicis & patenæ per amissionem formæ & usûs; non amittitur, si diuturnitate temporis deauratio est absumpta; si verò de novo calix deauretur, sufficit aliquibus eum ablui aquâ benedictâ, alii judicant, de novo esse consecrandum.

Resp. 2. Benedici debent paramenta & vestes Sacræ ad sacrificium Missæ pertinentes. *can. 9. dist. 23 can. 39. 40. 42. de consecr. dist. 1.* Non tantum Episcopi, sed etiam Abbates & superiores Mendicantium benedicere possunt paramenta hujusmodi, in quibus Chrisma non intervenit. *Declar. Cardin.* apud Gallemart ad *Trid. Sess. 23. c. 10. de ref. n. 1.* etiam pro aliis Ecclesiis, ut praxis habet. Amittunt consecrationem paramenta, dum ita franguntur, ut non sint apta ad usum, ad quem destinabantur, vel quando non amplius retinent formam priorem. *Engel h. n. 8.*

Resp. 3. Campanæ Ecclesiarum rectè benedicuntur & chrismate unguuntur, ut probat *Engel n. 7. h. r. Schmalzgr. n. 55.* Fit hæc benedictio vel ab Episcopo, vel etiam ab Abbatibus Pontificalia exercentibus. *La Croix Libr. 6. p. 2. 406.* ubi etiam ait, praxin multorum locorum habere,

ut

ut ab Episcopo aliis, quin adeo Superioribus
dinum Mendicantium benedictio campanarum
committatur. Addendum, quod & campanae
soleant & debeant vel consecrari vel benedicuntur.
Rationes affert Engel ad tit. de sepult. n. 1.

Q. 4. Quid sit notandum de reconciliatione Ecclesiae? Resp. 1. Violari sive pollui Ecclesia dicitur, dum manente ejus formâ materiali, adeoque consecratione accidit in eâ aliquid, quod à sanctitate loci maxime alienum est. 2. Actiones, quibus pollui censetur Ecclesia, sunt homicidium vel sanguinis humani ex vulnere & per injuriam graviter peccaminosam in ipsa Ecclesia facta copiosa & notoria effusio; fornicatio, aliae voluntaria & illicita humani seminis emissio, ac copula carnalis, praesertim illicita, in Ecclesia & notoriè habita; sepultura hominis excommunicati vitandi, aut non baptizati. Sola haec dicitur sunt, per quæ Ecclesia polluitur, quia in ecclesia extensio non est facienda. Interim eadem de cetero procedunt, quo tamen polluto non censetur polluta Ecclesia, quamvis vicissim. c. an. de in 6. 3. Effectus Ecclesiae ita violatae est, quod absque peccato mortali in eâ nequeant peragere Sacra aut officia divina, neque in illa vel cimiterio sepeliri mortuus ante reconciliationem vel Episcopi dispensationem; si violatio fiat durante missâ, ait Schmalzgr. h. n. 65. si ante consecrationem, missam coeptam esse abrumpendam, secus si post consecrationem. 4. Reconciliatio consistit in aspersione aquæ cum vino cinere & sale benedicto

dicto ab Episcopo, si Ecclesia fuit aliquando consecrata; qui & per se loquendo tum solus reconciliare eam potest. *c. 9. h. t.* per privilegium alii non Episcopi, uti Superiores Minorum & Societ. Si Ecclesia fuerit solum benedicta aut deputata tantum ad publicum cultum divinum, reconciliatur per aspersionem aquae lustralis, & non expectata Episcopi licentia, à quolibet simplici Sacerdote. *c. fin. h. t.* per solam tamen subsequentem Missae celebrationem Ecclesia non reconciliatur. Ratio, quia *c. 4. & 9. h. t.* praescribitur forma & modus Ecclesiam reconciliandi, nullibi tamen fit mentio reconciliationis per celebrationem Missae.

TITULUS. XLI.

De Celebratione Missarum, & Sacramento Eucharistiae, & Divinis Officiis.

Q. 1. *Quid sit Eucharistia, quae ejus materia, quae forma &c.?* *Resp.* 1. Eucharistia est Sacramentum Corporis & sanguinis Christi sub speciebus panis & vini ad spirituales animarum refectioem divinitus institutum. Ita Cathol. omnes, explicantque hanc definitionem **TT.** 2. Materia hujus Sacramenti est panis triticeus & vinum de vite. *Florent. in Decret. Eug. & traditio perpetua Ecclesiae tum Latinae tum Graecae.* Panis iste convenientius ex mente Ecclesiae Latinae debet esse